

Η υπερβολική αγάπη κάνει κακό!!!

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μια φορά ήρθε στο Καλύβι κάποιος και μου είπε ότι είχε προβλήματα με την γυναίκα του. Πήγαιναν για χωρισμό.

Δεν ήθελε να δη ο ένας τον άλλον. Ήσαν και οι δύο δάσκαλοι, είχαν και δύο παιδάκια. Δεν έτρωγαν ποτέ στο σπίτι. Σε άλλο εστιατόριο έτρωγε ο ένας μετά το Σχολείο, σε άλλο ο άλλος, και αγόραζαν και κάτι σάντουιτς, για να φάνε τα παιδιά. Τα καημένα, όταν οι γονείς γύριζαν στο σπίτι, πήγαιναν και έψαχναν στις τσέπες και στις τσάντες τους, για να δουν τι τους έφεραν απ' έξω να φάνε. Περνούσαν μεγάλο δράμα! Αυτός έκανε και τον ψάλτη. Σε άλλη εκκλησία πήγαινε η γυναίκα του, σε άλλη έψαλλε αυτός. Τόσο πολύ! «τι να κάνω, πάτερ, μου λέει, σηκώνω μεγάλο σταυρό, πολύ μεγάλο. Κάθε μέρα έχουμε φασαρίες στο σπίτι».

«Πήγες στον Πνευματικό;», τον ρωτάω. «Ναι, πήγα, μου λέει, και μου είπε: Υπομονή να κάνης σηκώνεις μεγάλο σταυρό». «Για να δω, του λέω, ποιος σηκώνει μεγάλο σταυρό. Να πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Όταν παντρευτήκατε, μαλώνατε έτσι;». «Όχι, μου λέει. Οκτώ χρόνια ήμασταν πολύ αγαπημένοι. Λάτρευα την γυναίκα μου περισσότερο από τον Θεό! Μετά εκείνη άλλαξε. Έγινε γκρινιάρα, ιδιότροπη...». Ακούς; Την λάτρευε περισσότερο από τον Θεό! «Έλα εδώ, του λέω. Λάτρευες την γυναίκα σου περισσότερο από τον Θεό! Ή γυναίκα σου φταίει τώρα ή εσύ, που φθάσατε σ' αυτήν την κατάσταση; Εξ αιτίας σου πήρε την Χάρη Του ο Θεός από την γυναίκα σου. Και τι σκέφτεσαι να κάμεις τώρα;», τον ρωτάω. «Μάλλον να χωρίσουμε», μου λέει. «Μήπως έμπλεξες και με καμιά άλλη;». «Ναι, έχω υπ' όψιν μου κάποια», μου λέει. «Βρε, δεν καταλαβαίνεις ότι εσύ είσαι ο φταίχτης; Να ζητήσεις πρώτα συγχώρεση από τον Θεό, γιατί λάτρευες την γυναίκα σου περισσότερο από Εκείνον. Μετά να πάς να ζητήσεις συγχώρεση από την γυναίκα σου. Να με συγχωρέσης, να της πεις, εγώ έγινα αιτία να δημιουργηθεί αυτή η κατάσταση στο σπίτι και να ταλαιπωρούνται και τα παιδιά. Έπειτα να πας

να εξομολογηθείς και να λατρεύεις τον Θεό σαν Θεό και να αγαπάς την γυναίκα σου σαν γυναίκα σου, και θα δεις, τα πράγματα θα πάνε καλά». Τον τράνταξα. Άρχισε να κλαίει. Μου υποσχέθηκε πώς θα με ακούσει. Ήρθε μετά από λίγο καιρό χαρούμενος. «Σ' ευχαριστώ, πάτερ, μας έσωσες, μου λέει. Είμαστε μια χαρά, κι εμείς και τα παιδιά μας». Βλέπεις; Να είναι αυτός ο φταίχτης και να νομίζει κιόλας ότι σηκώνει πολύ μεγάλο σταυρό!...

Υπάρχουν και περιπτώσεις που μπορεί να έχει και ο ένας και ο άλλος δίκαιο. Κάποτε έλεγα σε μια συντροφιά πόσο αγνός ήταν ο Μακρυγιάννης. Είχε και σωματική και ψυχική αγνότητα. Οπότε πετάγεται κάποιος και μου λέει: «Όχι να θέλουν να παρουσιάσουν τον Μακρυγιάννη και για άγιο!». «Γιατί όχι;», τον ρωτάω. «Γιατί έδερνε την γυναίκα του», μου απαντάει. «Κοίταξε να σου πω τι συνέβαινε. Ο Μακρυγιάννης, όταν τύχαινε να έχει κανένα τάλιρο και ερχόταν καμιά χήρα που είχε παιδιά, της το έδινε. Η γυναίκα του, η καημένη, γκρίνιαζε. Μα κι εσύ παιδιά έχεις, του έλεγε, γιατί το έδωσες; Κι εκείνος της έδινε κανένα μπάτσο και της έλεγε «εσύ έχεις τον άνδρα σου, που θα σε οικονομήσει. Αυτή η καημένη δεν έχει άνδρα, ποιος θα την οικονομήσει;» Δηλαδή και οι δύο είχαν δίκαιο.

Ύστερα, αν ο ένας από τους δύο συζύγους ζει πνευματικά, τότε και δίκαιο να έχει, δεν έχει κατά κάποιον τρόπο δίκαιο. Γιατί, σαν πνευματικός άνθρωπος που είναι, πρέπει να αντιμετωπίσει μία αδικία πνευματικά. Να τα αντιμετωπίζει δηλαδή όλα με την θεία δικαιοσύνη, να βλέπει τι αναπαύει τον άλλον. Γιατί, αν μια ψυχή είναι αδύνατη και σφάλλει, έχει κατά κάποιον τρόπο ελαφρυντικά. Ο άλλος όμως, που είναι σε καλύτερη πνευματική κατάσταση και δεν δείχνει κατανόηση, σφάλλει πολύ περισσότερο. Όταν και οι πνευματικοί άνθρωποι αντιμετωπίζουν τα πράγματα κοσμικά, με την κοσμική, την ανθρώπινη δικαιοσύνη, τι γίνεται μετά; Πρέπει να πηγαίνουν συνέχεια στα κοσμικά δικαστήρια. Γι' αυτό και βασανίζονται οι άνθρωποι.

Ο Θεός τα ρύθμισε όλα με σοφία. Με άλλα χαρίσματα προίκισε τον άνδρα, με άλλα την γυναίκα. Έδωσε στον άνδρα ανδρισμό, για να τα βγάζη πέρα στις δύσκολες υποθέσεις και για να υποτάσσεται σε αυτόν η γυναίκα. Γιατί, αν έδινε και στην γυναίκα τον ίδιο ανδρισμό, δεν θα μπορούσε να σταθή η οικογένεια.

Έλεγαν στην Ήπειρο για μία γυναίκα ότι ήταν φοβερή! Φορούσε ένα άσπρο πουκάμισο μέχρι κάτω και είχε πάντα μαζί της ένα γιαταγάνι! Οι ληστές την έπαιρναν στην συντροφιά τους! Σκεφθήτε να έχουν μία γυναίκα στην σπείρα τους! Μια φορά πήγε ώρες δρόμο με τα πόδια σε ένα μακρινό χωριό, για να πάρη ένα Βλαχάκι και να το κάνη γαμπρό στην κόρη της. Επειδή όμως εκείνο αντιδρούσε, το έκλεψε, το φορτώθηκε στην πλάτη της και το έφερε στο χωριό της!

Αυτά όμως είναι εξαιρέσεις. Αν επιστρατεύσης γυναίκες και κάνης με αυτές έναν λόχο και βάλης καμιά δεκαριά προσκοπάκια να έρχονται από πέρα, ου, έφυγαν όλες! Θα νομίζουν ότι είναι ο εχθρός! «Ο ανήρ, λέει η Γραφή, εστί κεφαλή της γυναικός». Δηλαδή ο Θεός κανόνισε, ώστε ο άνδρας να αφεντεύη στην γυναίκα. Να αφεντεύη η γυναίκα στον άνδρα είναι ύβρις στον Θεό. Ο Θεός έπλασε πρώτα τον

Αδάμ και ο Αδάμ είπε για την γυναίκα: «Τούτο νυν οστούν εκ των οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου». Η γυναίκα, λέει το Ευαγγέλιο, πρέπει να φοβάται τον άνδρα, δηλαδή να τον σέβεται, και ο άνδρας πρέπει να αγαπάη την γυναίκα.

Μέσα στην αγάπη είναι ο σεβασμός. Μέσα στον σεβασμό είναι η αγάπη. Αυτό το οποίο αγαπώ, το σέβομαι κιόλας. Και αυτό το οποίο σέβομαι, το αγαπώ. Δηλαδή δεν είναι άλλο το ένα και άλλο το άλλο. Ένα πράγμα είναι και τα δύο.

Οι άνθρωποι όμως φεύγουν από αυτήν την αρμονία του Θεού και δεν καταλαβαίνουν αυτά που λέει το Ευαγγέλιο. Έτσι ο άνδρας παίρνη στραβά αυτό που λέει το Ευαγγέλιο και λέει στην γυναίκα: «Πρέπει να με φοβάσαι». Μα, αν σε φοβόταν, δεν θα σε παντρευόταν! Είναι και μερικές γυναίκες που λένε: «Γιατί η γυναίκα να φοβάται τον άνδρα; Αυτό δεν το παραδέχομαι. Τι θρησκεία είναι αυτή; Δεν υπάρχει ισότητα». Αλλά βλέπεις τι λέει η Αγία Γραφή; «Αρχή σοφίας, φόβος Κυρίου».

Φόβος Θεού είναι ο σεβασμός προς τον Θεό, η ευλάβεια, η πνευματική συστολή. Αυτός ο φόβος σε κάνει να αισθάνεσαι δέος. Είναι κάτι το ιερό.

Η ισότητα που ζητούν οι γυναίκες με τους άνδρες μόνον ως ένα σημείο μπορεί να ισχύση. Σήμερα στις γυναίκες, επειδή εργάζονται και ψηφίζουν, μπήκε ένα αρρωστημένο πνεύμα και νομίζουν ότι είναι ίσες με τους άνδρες. Φυσικά οι ψυχές ίδιες είναι. Αλλά, όταν ο άνδρας δεν αγαπά την γυναίκα και η γυναίκα δεν σέβεται τον άνδρα, δημιουργούνται σκηνές στην οικογένεια. Παλιά το να αντιμιλήση η γυναίκα στον άνδρα, το θεωρούσαν πολύ βαρύ. Τώρα μπήκε ένα αλήτικο πνεύμα. Τότε τι όμορφα ήταν! Έχω γνωρίσει ένα ανδρόγυνο που ο άνδρας ήταν πολύ κοντός και η γυναίκα μια ανδρογυναίκα, ψηλή μέχρι εκεί επάνω! Αφού εκατόν ογδόντα οκάδες σιτάρι το ξεφόρτωνε από το κάρρο μόνη της. Μια φορά ένας εργάτης -ψηλός κι εκείνος- πήγε να την πειράξη και εκείνη τον άρπαξε και τον πέταξε πέρα σαν σπιρτόξυλο! Αλλά να βλέπατε τι υπακοή έκανε στον άνδρα της, πως τον σεβόταν! Έτσι κρατιέται η οικογένεια, αλλιώς δεν γίνεται.

Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου

Από το βιβλίο «Οικογενειακή ζωή» Λόγοι Δ